

Майбутнє — громадянська позиція!

*МІМ-Київ і «День» — «перехресне запилення»,
Марія СЕМЕНЧЕНКО, «День» №46-47*

ОСТАННІМ ЧАСОМ СЕРЕД СТУДЕНТІВ ТА ВИПУСКНИКІВ МІМу ЗРІС ПОПИТ НА ЯКІСНУ ІСТОРИЧНУ ЛІТЕРАТУРУ ТА РОЗМОВУ ПРО ЦІННОСТІ. КНИЖКИ З БІБЛІОТЕКИ ГАЗЕТИ «День» У ЦИХ ТЕМАХ — ХОРОШІ «СПІВРОЗМОВНИКИ» БЕЗ АКТИВНОЇ МОЛОДІ, ГОТОВОЇ ДО СПІВПРАЦІ ТА ДІАЛОГУ, УСПІШНЕ СТАНОВЛЕННЯ ГРОМАДЯНСЬКОГО СУСПІЛЬСТВА В УКРАЇНІ — НЕМОЖЛИВЕ ПІД ЧАС ДИСКУСІЇ В АУДИТОРІЇ ПАНУВАВ «ВІЛЬНИЙ, СПОКІЙНИЙ ТА ОПТИМІСТИЧНИЙ ДУХ», — ПОДІЛИЛИСЬ ВРАЖЕННЯМИ УЧАСНИКИ

«Змішуючи різні середовища, нам потрібно шукати спільний соціальний консенсус, будувати громадянське суспільство, тиснути на владу, на опозицію... Ми повинні чітко усвідомити свою ідентичність і коріння, стояти на цьому абсолютно безальтернативно й непохитно і вчитися усього найрозумнішого у світу», — такими словами й ідеями, які ми щодня тихо пропагуємо в «Дні», розпочала спілкування з аудиторією головний редактор «Дня» Лариса Івшина на першій зустріч із

представниками українського бізнесу, випускниками, студентами й майбутніми студентами МІМ-Київ. Зустріч відбулася в рамках нового спільного проекту МІМу й нашого видання — «Сезони «Дня». У залі — понад сім десятків слухачів, які, що принципово важливо, заздалегідь і з власної ініціативи зареєструвалися для участі в цій події, яка відбувалася о 19 годині, у післяробочий час.

«Питання історії і знайомства з історичною картою — це самостійне рішення кожного. Одна з головних проблем сьогодні — це ментальна, моральна, етична проблеми українського суспільства. Нашу історію писала Росією — починаючи від Петра I та його істориків і завершуючи путінськими людьми. Звідси — брак самоповаги (від нав'язаної нам не нашої історії). Сьогодні в суспільстві назріла потреба в переосмисленні історії. Але як це зробити — велике дискусійне запитання. Послідовно, мудро, обережно, щоб не було відчуття насадження», — поділився з «Днем» своїми міркуваннями Ігор МОВЕНКО, підприємець, випускник МІМ-2002. Пан Ігор одним із перших зайшов до аудиторії й посів «місце відмінника» в першому ряду. «Останнім часом я дуже багато подорожую світом і дуже рідко буваю в Україні. Але мені хочеться бути в контексті подій, не втрачати зв'язки й розуміти, що тут відбувається. Розуміти, що думають люди, які продовжують тут, в Україні, щось творити, зокрема й у медіапросторі. Хочеться зрозуміти, що такі люди думають про завтра. А про завтра можна скласти думку на основі нашого вчора й сьогодні», — пояснив він «Дню». Серед присутніх на зустрічі було чимало тих, хто відчуває потребу в «інтелектуальному концентраті» й активному діалозі з однодумцями. «Здавна я небайдужий до МІМу, стежу за всім, що тут відбувається. Крім того, останні декілька років я рідко буваю в Києві, а тому відчуваю потребу переконатися, що розумних, небайдужих людей є більше, ніж ти бачиш щоденно», — пояснив «Дню» В'ячеслав ПОКОТИЛО, голова правління ПАТ «Малинська паперова фабрика — Вайдманн».

На думку ініціаторів проекту, «Сезони «Дня» повинні стати дієвим дискусійним майданчиком. Власне, проект виник як реакція на запит серед успішних бізнесменів на активне обговорення світоглядних тем і ціннісної системи українського суспільства. Адже, зрештою, кожен, хто хоче якісних змін правил гри в країні, — потенційний активний громадянин. Як пояснює президент МІМ-Київ Ірина Тихомирова, останнім часом зі

сторони студентів МІМу помітно зростає інтерес до філософських, історичних і світоглядних тем, а це запорука гармонійного розвитку успішної особистості. Такі настрої зрезонували з принципом, який на своїх сторінках пропагує газета: «Жодного шансу деградації!» — і зустріч відбулася!

Протягом першої лекції «Сезонів «Дня» в МІМ-Київ викристалізувався загальний портрет присутніх. Це успішні люди, що вже досягли певного рівня, мають власні підприємства чи обіймають солідні посади у вітчизняних та іноземних компаніях. Але при цьому вони не вимірюють успіх лише досягненнями в бізнесі, а прагнуть до дальшого саморозвитку й нових знань, мають чітку громадянську позицію й розуміють, що пізнання власної історії — це не заповнення часу для тих, кому немає чого робити, а справді життєва потреба для українського суспільства. Очевидно, саме тут слід тих, що

живитиме (і вже робить це) нову українську бізнес-еліту — відповідальну, свідому й небайдужу. Таку, про яку багато говорили протягом зустрічі. У нашій державі розсіпані «діаманти», але, по-перше, на них не спрямоване світло, і тому вони не сяють, а по-друге, система цінностей у країні не спрямована на вирощування справжньої еліти, тому що заважає сучасна еліта. Драма нашого часу полягає в тому, що, на відміну від нас, органи влади в кожній нормальній країні заохочують або хоча б не топлять тих людей, які є носіями високих якостей і моральних

цінностей...» — зауважила Лариса Івшина. Головний редактор «Дня» підкреслила, що справжню еліту — носіїв високих якостей і моральних цінностей — можна знайти в будь-якому середовищі. Як приклад пані Лариса згадала село Левки, у якому місцеві мешканці пенсійного віку кинули виклик Руїні й власноруч заклали парк...

«Еліта в Україні, безумовно, є, — погоджується з думкою Лариси Івшиної Сергій КЛЯШТОРНИЙ, директор ООО «Алві-Лайн», студент МІМу. — Це найкращі риси, які можуть бути притаманні українцеві незалежно від того, де він працює і ким є. Еліта завжди була, є, і ніякі надскладні умови не можуть цей процес виховання сучасної еліти зупинити. Я вважаю, що основним інструментом виховання еліти є сімейне оточення. Я не дуже покладаюся на сучасну освіту, хоча, звичайно, є заклади, які можуть виховувати еліту. Це, зокрема, МІМ, у якому я навчаюся».

«Мені здається, що з бізнес-елітою в нас значно краще, ніж із політичною. Якщо правильно розуміти слово «еліта», то це активні люди, завдяки яким і розвивається наша економіка. Є декілька потужних джерел, які живлять це середовище, — і МІМ серед них. Якщо, звісно, не зводити бізнес-еліту до десятка постатей, які на слуху і яких часто називають олігархами», — вважає В'ячеслав Покотило.

«Творити відповідальну й чесну бізнесову еліту потрібно лише власним прикладом. Якщо людина вихована, якщо вона має певні життєві принципи, вона робитиме бізнес по-людськи. Якщо вона не така, то нічого тут не вдієш. Якби в нас було бізнес-середовище на 80% високоморальне, то люди з низькою мораллю, потрапляючи до нього, підтягувалися б до цих стандартів, ставили б собі вищі планки. Моральним людям, як це не парадоксально, важче робити бізнес, тому що, повертаючись до спільних законів бізнесу, які сьогодні в Україні є антиморальними, робити щось моральне — це втрачати конкурентну перевагу. Треба бути свідомим і мати внутрішній стрижень, щоб не збитися, не продати свої переконання й мораль за можливість дістати додатковий мільйон доларів», — каже Ігор Мовенко.

Загалом учасники зустрічі, спілкуючись із «Днем», неодноразово висловлювали думку, що українським бізнесменам потрібно мати стійку громадянську позицію, без якої складно досягти успіху. Не комерційного успіху, а того, який оцінюється в довгій перспективі. «Під громадянською позицією ми часто розуміємо досить активну публічну активність, хоча це не зовсім так: можна мати громадянську позицію й не бути публічним. У наших умовах ведення бізнесу громадська позиція дуже міцно пов'язана з політикою. У нас мало місця для громадськості, яка не є політичною. Я впевнений: у нас є багато

успішних бізнесменів, які мають громадянську позицію, але вона не настільки очевидна, бо туди не спрямовуються прожектори, щоб помітити цих людей, адже вся увага сьогодні — на політиці. Часто громадянську позицію використовують виключно з метою ведення бізнесу», — вважає В'ячеслав Покотило. А Сергій Кляшторний узагалі не бачить такої позиції серед представників великого бізнесу. «Я, на жаль, не бачу громадянської позиції серед більшості представників так званого великого бізнесу. Мені здається, що громадянська позиція більше притаманна представникам13.02.13 Майбутнє — громадянська позиція середнього бізнесу— людям, які не мають якоїсь політичної заангажованості. Наявність такої позиції є дуже важливою, тому що людей, які роблять щось корисне, легше почути, у них більше можливостей, щоб висловити свою думку», — розповідає пан Кляшторний.

Прикметно, що на зустріч у стінах МІМу прийшли не лише люди, причетні до бізнес-середовища. Наприклад, розпочати дискусію щодо сучасної освіти і її ролі у становленні сучасноїмолодої людини, громадянина запропонував Максим Іонов — лікар Київської міської станції швидкоїмедичної допомоги. Також доброю традицією стало те, що серед аудиторії будь-яких акцій з участю «Дня», де б вони не відбувалися, завжди опиняються студенти Національного університету «Острозька академія». Цього разу на «Сезони «Дня» завітав аспірант Острозької академіїЮрій Шушкевич, який має намір стати студентом МІМ-Київ у майбутньому.

Наступна зустріч у рамках проекту «Сезони «Дня» відбудеться влітку. А протягом найближчих двох тижнів у стінах МІМ-Київ триватиме фотовиставка «Дня».